

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812209436
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7812209436.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene a na účet ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 30. októbra 2013, č.k. 4C 159/2012-103

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením označením v záhlaví prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ÚS SR) o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobkyne na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednáváním veci.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobkyňa podala žalobu proti žalovanej o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a zároveň s touto žalobou vzniesla námietku zaujatosti voči všetkým jeho sudcom. O tejto námietke rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo 19.10.2012, č.k. 11NcC/36/2012-15, ktorým vyslovil, že sudkyňa JUDr. Iveta Farkašovská nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci 4C/159/2012. Súd v danej veci konal ďalej, no podaním doručeným mu 1.10.2013 žiadala žalobkyňa, aby prerušil predmetné konanie. Svoj návrh odôvodnila tým, že na Ústavný súd SR podala sťažnosť podľa čl.127 Ústavy SR proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach 11NcC/36/2012, ktorým malo byť porušené jej právo na súdnu ochranu, na spravodlivý súdny proces a na zákonného sudcu. Vychádzajúc z § 109 ods. 2 písm. b) a c) O. s. p., a po zvážení skutočností uvádzaných v žiadosti žalobkyne na prerušenie konania zo 1.10.2013 dospel k záveru, že rozhodnutie Ústavného súdu SR o jej ústavnej sťažnosti môže mať význam pre rozhodnutie v tomto konaní (nakoľko sa v ňom rieši otázka nestrannosti a otázka zákonného sudcu v predmetnom konaní), preto súd v súlade s uvedenými skutočnosťami a cit. zák. ust. konanie prerušil.

Proti tomuto uzneseniu žalovaná podala odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie zmenil tak, že návrh na prerušenie konania zamietne, pretože na prerušenie konania nie je daný žiaden relevantný dôvod a ani záver súdu o potrebe prerušenia konania nie je odôvodnený. Namietala tiež, že výrok napadnutého uznesenia je nevykonateľný, pretože v ňom nie je jednoznačne a nezameniteľne identifikované, do skončenia ktorého konania na ústavnom súde má byť konanie v posudzovanej veci prerušené.

Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozhodnutia, pretože súd prvého stupňa zaťažil rozhodnutie tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Inou vadou konania, na ktorú musí odvolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v odvolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od taxatívne vymenovaných v § 221 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom - súdnom konaní. Za takúto vadu sa v súdnej praxi považuje aj vada spočívajúca v nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Tak tomu bolo aj v prejednávanej veci.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Citované ust. § 157 ods. 2 O.s.p. je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Súčasťou práva na súdnu ochranu je totiž aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť, a to spôsobom zakotveným v § 157 ods. 2 O.s.p.. Dodržiavanie tejto povinnosti má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť v rozhodovaní súdov a vylúčiť ľubovôľu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosť riadneho odôvodnenia súd prvého stupňa v prejednávanej veci nedodrжал.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak súd pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Z citovaného zákonného ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ vyplýva, že súd má povinnosť konanie prerušiť, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v konaní oprávnený riešiť. Súd prvého stupňa síce konanie prerušil poukazujúc na uvedené ustanovenie, avšak z dôvodov napadnutého rozhodnutia nevyplýva, od akej otázky závisí rozhodnutie vo veci, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Napokon ako správne uvádza aj žalovaná v odvolaní, z výroku napadnutého uznesenia nie je ani zrejme, do skončenia akého konania o ústavnej sťažnosti súd konanie prerušil.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že súd prvého stupňa nesprávnym procesným postupom zaťažil rozhodnutie o konaní mu predchádzajúce vadou spočívajúcej v nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia, preto odvolací súd postupom podľa § 221 ods. 1, 2 O.s.p. napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o návrhu žalobkyne na prerušenie konania a rozhodnutie náležite podľa zásad uvedených v ust. § 157 O.s.p. odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné a zároveň sa vyporiada aj s prípadnými námietkami žalovanej v odvolaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.